

UOHSX00DC6VS

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-S0129/2020/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-13645/2020/522/PKř

Brno: 7. května 2020

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 20. 3. 2020 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Fakultní nemocnice Ostrava, IČO 00843989, se sídlem 17. listopadu 1790, 708 52 Ostrava-Poruba,
- navrhovatel – společníci společnosti „INKOS-OSTRAVA/JS Property-FNO“
  - INKOS-OSTRAVA, a.s., IČO 48394637, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 696/22, 701 52 Ostrava - Moravská Ostrava,
  - JS Property, a.s., IČO 27814742, se sídlem Chopinova 576/1, Přívoz, 702 00 Ostrava, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 27. 2. 2020 společností INKOS-OSTRAVA, a.s., IČO 48394637, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 696/22, 701 52 Ostrava - Moravská Ostrava, vedoucím společníkem společnosti „INKOS-OSTRAVA/JS Property-FNO“,

kteří za účelem získání veřejné zakázky „FN Ostrava – Výstavba budovy pro psychiatrickou péči – technický dozor investora a zajištění činnosti koordinátora BOZP II.“ uzavřeli dne 20. 11. 2019 smlouvu o společnosti, ve znění dodatku č. 1 ze dne 27. 2. 2020,

ve věci přezkoumání úkonů cit. zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „FN Ostrava – Výstavba budovy pro psychiatrickou péči – technický dozor investora a zajištění činnosti koordinátora BOZP II.“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 8. 11. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 11. 2019 pod ev. č. zakázky Z2019-040188, ve znění opravy uveřejněné dne 14. 11. 2019,

rozhodl takto:

Návrh navrhovatele – společníků společnosti „INKOS-OSTRAVA/JS Property-FNO“, kterými jsou INKOS-OSTRAVA, a.s., IČO 48394637, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 696/22, 701 52 Ostrava – Moravská Ostrava, a JS Property, a.s., IČO 27814742, se sídlem Chopinova 576/1, Přívoz, 702 00 Ostrava, kteří za účelem získání veřejné zakázky „FN Ostrava – Výstavba budovy pro psychiatrickou péči – technický dozor investora a zajištění činnosti koordinátora BOZP II.“ uzavřeli dne 20. 11. 2019 smlouvu o společnosti, ve znění dodatku č. 1 ze dne 27. 2. 2020 – ze dne 20. 3. 2020 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Fakultní nemocnice Ostrava, IČO 00843989, se sídlem 17. listopadu 1790, 708 52 Ostrava-Poruba – učiněných při zadávání veřejné zakázky „FN Ostrava – Výstavba budovy pro psychiatrickou péči – technický dozor investora a zajištění činnosti koordinátora BOZP II.“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 8. 11. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 11. 2019 pod ev. č. zakázky Z2019-040188, ve znění opravy uveřejněné dne 14. 11. 2019, se podle § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Fakultní nemocnice Ostrava, IČO 00843989, se sídlem 17. listopadu 1790, 708 52 Ostrava-Poruba (dále jen „zadavatel“) – jako veřejný zadavatel dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“ nebo „ZZVZ“), zahájil dne 8. 11. 2019 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „FN Ostrava – Výstavba budovy pro psychiatrickou péči – technický dozor investora a zajištění činnosti koordinátora BOZP II.“; oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 11. 2019 pod ev. č. zakázky Z2019-040188, ve znění opravy uveřejněné dne 14. 11. 2019 (dále jen „veřejná zakázka“ nebo „zadávací řízení“).
2. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky dle čl. 4 zadávací dokumentace ze dne 8. 11. 2019 (dále jen „zadávací dokumentace“) činí 3 055 000 Kč bez DPH.
3. Předmět zadávacího řízení vymezil zadavatel v čl. 5.1. zadávací dokumentace následovně: *„Předmětem plnění veřejné zakázky je výkon činnosti technického dozoru investora a koordinátora BOZP staveb v rámci stavební akce s názvem ‚FN Ostrava – Výstavba budovy pro psychiatrickou péči‘. Výkon činnosti TDI je požadován denně na stavbě a 1 x týdně pořádání kontrolního dne. Činnost koordinátora BOZP 4 x týdně. Přesný rozsah činností je popsán v příloze č. 1 ZD ‚Rozsah požadovaných činností TDI a koordinátora BOZP‘.“*

4. Sdělením ze dne 14. 2. 2020 nadepsaným „Rozhodnutí zad[a]vatele o zrušení zadávacího řízení“ (dále jen „rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení“) zadavatel oznámil účastníkovi zadávacího řízení – společníkům společnosti „INKOS-OSTRAVA/JS Property-FNO“, INKOS-OSTRAVA, a.s., IČO 48394637, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 696/22, 701 52 Ostrava - Moravská Ostrava (dále jen „INKOS-OSTRAVA“ či „vedoucí společník“), a JS Property, a.s., IČO 27814742, se sídlem Chopinova 576/1, Přívoz, 702 00 Ostrava, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 27. 2. 2020 vedoucím společníkem (dále jen „JS Property“), kteří za účelem získání předmětné veřejné zakázky uzavřeli dne 20. 11. 2019 smlouvu o společnosti, ve znění dodatku č. 1 ze dne 27. 2. 2020 (dále společně jen „navrhovatel“) – že zrušil zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona.
5. Dne 28. 2. 2020 byly zadavateli doručeny námitky navrhovatele z téhož dne, které směřovaly proti zrušení zadávacího řízení zadavatelem (dále jen „námitky“). Zadavatel námitky navrhovatele rozhodnutím ze dne 12. 3. 2020 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“), které bylo navrhovateli doručeno téhož dne, odmítl.
6. Vzhledem k tomu, že se navrhovatel s rozhodnutím o námitkách neztotožnil, podal dne 20. 3. 2020 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z téhož dne (dále jen „návrh“).

II. OBSAH NÁVRHU

7. Z obsahu návrhu vyplývá, že navrhovatel považuje rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a rovněž následné vypořádání svých námitek za nezákonné. Zadavatel dle navrhovatele postupoval v rozporu se základními zásadami zakotvenými v § 6 zákona a rovněž v rozporu s § 245 zákona.
8. Navrhovatel je přesvědčen, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách v rozporu se zákonem a s rozhodovací praxí Úřadu na námitky nereagoval věcně, podrobně a srozumitelně a nevyjádřil se ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách. V této souvislosti navrhovatel odkazuje na relevantní rozhodovací praxi Úřadu.
9. Navrhovatel rovněž upozorňuje, že se zadavatel v rozhodnutí o námitkách v rozporu s faktickým stavem vyjadřuje ke zrušení zadávacího řízení podle jiného ustanovení zákona, konkrétně podle § 127 odst. 2 písm. b) zákona, ačkoliv zadávací řízení bylo zrušeno podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona. Navrhovatel konstatuje, že mu tak není zřejmé, podle kterých ustanovení zadavatel v zadávacím řízení postupoval, když v rozhodnutí o námitkách zmatečně uvádí, že zrušil zadávací řízení, jelikož v zadávacím řízení byl pouze jediný účastník, avšak následně odkazuje na § 127 odst. 2 písm. b) zákona. Postup zadavatele je tedy dle názoru navrhovatele naprosto netransparentní. Navrhovatel k rozhodnutí o námitkách dodává, že poučení uvedené zadavatelem v rozhodnutí o námitkách je zmatečné a není v souladu s § 245 odst. 4 zákona, neboť zadavatel v něm používá neodpovídající ustanovení zákona.
10. Navrhovatel dále uvádí, že zákon sice neukládá zadavateli povinnost podrobně odůvodnit zrušení zadávacího řízení, avšak s ohledem na dodržení zásady transparentnosti zadávacího řízení je odůvodnění použití ustanovení zákona týkajícího se zrušení zadávacího řízení dozajista na místě. Odůvodnění uvedené zadavatelem v rozhodnutí o zrušení, tedy že

v zadávacím řízení je pouze jediný účastník, je dle navrhovatele nedostačující, přičemž tento závěr dle něj vyplývá i z komentářové literatury k zákonu.

11. Navrhovatel dále poukazuje na to, že zadavatel nemohl zrušit zadávací řízení dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona, neboť tvrzení o jediném účastníkovi je lživé, neboť v zadávacím řízení nebyl jediný účastník, nýbrž účastníci tři. Upozorňuje rovněž na to, že v šetřeném zadávacím řízení došlo k uveřejnění oznámení o výběru dodavatele. Dle názoru navrhovatele není podstatné, zda bylo toto oznámení o výběru dodavatele zrušeno či nikoli, neboť zákon hovoří pouze o tom, že důvod pro zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona může zadavatel použít pouze do doby, než dojde k odeslání oznámení o výběru dodavatele. Vzhledem k tomu, že k odeslání oznámení o výběru dodavatele prokazatelně došlo, což připouští i zadavatel v rozhodnutí o námitkách, nemělo, resp. nemohlo dojít ke zrušení zadávacího řízení na základě uvedeného ustanovení. Dle názoru navrhovatele měl zadavatel – aby mohl být jeho postup shledán transparentním a v souladu se zákonem – nadále pokračovat v zadávacím řízení. Navrhovatel v této souvislosti podotýká, že kroky zadavatele v předmětném zadávacím řízení jsou mu nejasné a působí tak, že se zadavatel na základě nerovného a diskriminačního jednání snaží nevybrat k plnění předmětu veřejné zakázky právě jeho, přestože navrhovatel podal relevantní nabídku zcela v souladu se zákonem a zadávacími podmínkami.
12. Navrhovatel k tomu dodává, že zadavatel chtěl zadat veřejnou zakázku prvnímu vybranému dodavateli, jehož výběr oznámil, ten však byl následně vyloučen ze zadávacího řízení, jelikož v zadávacím řízení uvedl nepravdivé informace. Následně byl za dodavatele vybrán účastník druhý v pořadí, který však neprokázal kvalifikaci v plném rozsahu, a proto musel být ze zadávacího řízení vyloučen. Když pak v zadávacím řízení zůstal sám navrhovatel, rozhodl zadavatel o jeho zrušení. Navrhovatel se v této souvislosti pozastavuje nad tím, z jakého důvodu zadavatel nepřistoupil ke zrušení zadávacího řízení již dříve, ale teprve až zbyl v zadávacím řízení pouze navrhovatel. Navrhovatel je tak přesvědčen, že zadavatel se tímto postupem dopustil diskriminace a nerovného zacházení vůči navrhovateli.
13. Navrhovatel dále uvádí, že důvod pro zrušení podle § 127 odst. 2 písm. b) zákona uváděný zadavatelem v rozhodnutí o námitkách ani nebere v úvahu, neboť nebyl uveden v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.
14. Navrhovatel konstatuje, že nezpochybňuje právo zadavatele zrušit zadávací řízení z důvodů vymezených v zákoně, nicméně v šetřeném případě dle něj zadávací řízení nebylo zrušeno z důvodů daných zadavateli zákonem, ale na základě netransparentního a protizákonného postupu zadavatele.
15. V souvislosti s postupem zadavatele navrhovatel poukazuje rovněž na skutečnost, že v důsledku odeslání oznámení o výběru, jehož přílohou byla zpráva o hodnocení, zadavatel vyzradil obchodní strategii navrhovatele. K uvedené skutečnosti se pak zadavatel dle navrhovatele v rozhodnutí o námitkách nijak nevyjádřil. Navrhovatel k tomu dodává, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, bylo by vyrazení jeho obchodní strategie opodstatněné, avšak v tomto případě tomu tak není a s navrhovatelem tedy bylo zacházeno nerovně vůči ostatním účastníkům zadávacího řízení.
16. Navrhovatel uzavírá, že postup zadavatele v zadávacím řízení byl netransparentní, neboť jeho jednotlivé kroky jsou nekontrolovatelné a neodůvodnitelné a v této souvislosti

poukazuje na to, že sám zadavatel dle něj není schopen svůj postup obhájit, když se k němu v rozhodnutí o námitkách ani nebyl schopen vyjádřit. Navrhovatel proto navrhuje Úřadu, aby ve správním řízení „uložil zadavateli nápravné opatření spočívající zejména ve zrušení Rozhodnutí o odmítnutí námitek ze dne 12. 3. 2020 a v dokončení zadávacího řízení předvídatelným způsobem v souladu se zákonem.“

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

17. Úřad obdržel návrh navrhovatele dne 20. 3. 2020 a tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.
18. Účastníky řízení podle § 256 zákona jsou:
  - zadavatel,
  - navrhovatel.
19. Dne 24. 3. 2020 dodavatel INKOS-OSTRAVA předložil Úřadu smlouvu o společnosti ze dne 20. 11. 2019 (dále jen „Smlouva o společnosti“), na jejímž základě se dodavatel INKOS-OSTRAVA a dodavatel JS Property sdružili za účelem získání předmětné veřejné zakázky ve společnosti „INKOS-OSTRAVA/JS Property-FNO“.
20. Na základě usnesení č. j. ÚOHS-09216/2020/522/PKř/Mži ze dne 24. 3. 2020, jehož prostřednictvím Úřad vyjasňoval, zda byl návrh podán pouze jménem vedoucího společníka či obou společníků společnosti „INKOS-OSTRAVA/JS Property-FNO“, byl Úřadu 26. 3. 2020 předložen Dodatek č. 1 ke Smlouvě o společnosti ze dne 27. 2. 2020 a plná moc společnosti JS Property pro vedoucího společníka z téhož dne.
21. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem č. j. ÚOHS-09143/2020/522/PKř ze dne 27. 3. 2020.
22. Úřad obdržel dne 26. 3. 2020 prostřednictvím datové schránky a dne 27. 3. 2020 v listinné podobě dokumentaci o zadávacím řízení a vyjádření k návrhu z téhož dne. Zadavatel ve svém vyjádření uvádí, že dne 28. 2. 2020 obdržel námitky navrhovatele, které směřují proti úkonům zadavatele spočívající v(e) (I.) zrušení zadávacího řízení v rozporu se zákonem, (II.) porušení zásady transparentnosti a zákazu diskriminace a (III.) vyzrazení obchodní strategie navrhovatele. Zadavatel k tomu uvádí, že přezkoumal oprávněnost námitek, posoudil námitky navrhovatele a uvedené námitky v celém rozsahu odmítl. Zadavatel uzavírá, že trvá na svém rozhodnutí o odmítnutí námitek.
23. Usnesením č. j. ÚOHS-10090/2020/522/PKř ze dne 2. 4. 2020 Úřad určil zadavateli lhůtu k podání informace o dalších úkonech, které zadavatel v průběhu správního řízení v zadávacím řízení provede.
24. Usnesením č. j. ÚOHS-11864/2020/522/PKř ze dne 21. 4. 2020 určil Úřad účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
25. Dne 24. 4. 2020 Úřad obdržel od zadavatele prostřednictvím datové schránky přípis z téhož dne, ve kterém zadavatel Úřadu sdělil, že další vyjádření nepokládá za nezbytné.
26. Navrhovatel se ve lhůtě určené k vyjádření k podkladům rozhodnutí ani později v průběhu správního řízení již dále nevyjádřil.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

27. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména relevantní části dokumentace o zadávacím řízení, konstatuje, že návrh navrhovatele nezbylo než podle ustanovení § 265 písm. a) zákona zamítnout, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení právních předpisů

28. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.
29. Podle § 6 odst. 2 zákona ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.
30. Podle § 48 odst. 2 písm. c) zákona zadavatel může vyloučit účastníka zadávacího řízení, pokud údaje, doklady, vzorky nebo modely předložené účastníkem zadávacího řízení neodpovídají skutečnosti a měly nebo mohou mít vliv na posouzení podmínek účasti nebo na naplnění kritérií hodnocení.
31. Podle § 119 odst. 2 zákona zadavatel pořídí písemnou zprávu o hodnocení nabídek, ve které uvede
- a) identifikaci zadávacího řízení,
  - b) fyzické osoby, které se na hodnocení podílely; za tyto osoby se považují zejména osoby, které provedly hodnocení nabídek včetně členů komise, pokud ji zadavatel k hodnocení sestavil, nebo přizvaných odborníků, pokud byly jejich závěry zohledněny při hodnocení,
  - c) seznam hodnocených nabídek a
  - d) popis hodnocení, ze kterého budou zřejmé
    1. hodnocené údaje z nabídek odpovídající kritériím hodnocení,
    2. popis hodnocení údajů z nabídek v jednotlivých kritériích hodnocení,
    3. popis srovnání hodnot získaných při hodnocení v jednotlivých kritériích hodnocení a
    4. výsledek hodnocení nabídek.
32. Podle § 122 odst. 7 zákona zadavatel vyloučí účastníka zadávacího řízení, který nepředložil údaje, doklady nebo vzorky podle odstavce 3 nebo 5 nebo výsledek zkoušek vzorků neodpovídá zadávacím podmínkám.
33. Podle § 123 zákona zadavatel odešle bez zbytečného odkladu od rozhodnutí o výběru dodavatele oznámení o výběru dodavatele všem účastníkům zadávacího řízení. S výjimkou jednacích řízení bez uveřejnění a zadávacího řízení, v němž je jeden účastník zadávacího řízení, musí být součástí tohoto oznámení
- a) zpráva o hodnocení nabídek, pokud proběhlo hodnocení nabídek,

- b) výsledek posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele, který bude obsahovat
1. seznam dokladů, kterými vybraný dodavatel prokazoval kvalifikaci, a
  2. u požadované profesní způsobilosti podle § 77 odst. 2 zákona, ekonomické kvalifikace a technické kvalifikace údaje rozhodné pro prokázání splnění jednotlivých kritérií kvalifikace,
  3. seznam dokladů nebo vzorků, jejichž předložení je podmínkou uzavření smlouvy, pokud si je zadavatel vyhradil podle § 104 písm. a) zákona,
  4. výsledek zkoušek vzorků, pokud si je zadavatel vyhradil podle § 104 písm. b) zákona.
34. Podle § 127 odst. 2 písm. b) zákona zadavatel může zrušit zadávací řízení, pokud zanikne účast v zadávacím řízení vybranému dodavateli po jeho vyloučení.
35. Podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona zadavatel může zrušit zadávací řízení, pokud je v zadávacím řízení jediný účastník zadávacího řízení; tento důvod zrušení může zadavatel použít pouze do doby odeslání oznámení o výběru dodavatele.
36. Podle § 241 odst. 2 písm. a) zákona se námitky podle § 241 odst. 1 zákona podávají písemně a lze je podat proti všem úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení a zvláštnímu postupu podle části šesté, včetně stanovení zadávacích podmínek.
37. Podle § 242 odst. 2 zákona námitky proti úkonům oznamovaným v dokumentech, které je zadavatel povinen podle tohoto zákona uveřejnit či odeslat stěžovateli, musí být doručeny zadavateli do 15 dnů od jejich uveřejnění či doručení stěžovateli.
38. Podle § 245 odst. 1 zákona zadavatel do 15 dnů od doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí uvede, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá; součástí rozhodnutí musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Pokud zadavatel námitkám vyhoví, sdělí v rozhodnutí současně, jaké provede opatření k nápravě.
39. Podle § 245 odst. 4 zákona pokud zadavatel námitky odmítne, poučí stěžovatele v rozhodnutí o námitkách o možnosti podat ve lhůtě podle § 251 odst. 2 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu a o povinnosti doručit v téže lhůtě stejnopis návrhu zadavateli.
40. Podle § 263 odst. 5 zákona je-li odůvodnění rozhodnutí o námitkách, jímž byly námitky odmítnuty, nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost nebo pro nedostatek důvodů, může Úřad uložit nápravné opatření spočívající toliko ve zrušení rozhodnutí o námitkách; v takovém případě platí, že okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí Úřadu, kterým je toto nápravné opatření ukládáno, byly podány nové námitky s totožným obsahem. Tyto nové námitky nemůže zadavatel odmítnout jako opožděné.
41. Podle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o zadávacím řízení

42. Z protokolu o otevírání nabídek ze dne 2. 12. 2019 vyplývá, že zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel celkem 3 nabídky, a to nabídku navrhovatele, nabídku dodavatele Jana Harabiše, IČO 72972475, se sídlem Mládeže 538/3, 700 30 Ostrava – Hrabůvka (dále jen „dodavatel J. H.“) a nabídku dodavatele PCM GROUP, s.r.o., IČO 29386438, se sídlem Vřesinská 80/75, Poruba, 708 00 Ostrava (dále jen „PCM GROUP“).
43. Dne 20. 12. 2019 zadavatel doručil účastníkům zadávacího řízení oznámení o výběru dodavatele J. H. z téhož dne (dále jen „oznámení o výběru dodavatele J. H.“), jehož přílohami byly zpráva o hodnocení nabídek ze dne 13. 12. 2019 a posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele ze dne 16. 12. 2019.
44. Dne 3. 1. 2020 podal navrhovatel proti oznámení o výběru námitky z téhož dne (dále jen „námitky proti oznámení o výběru“).
45. Dne 3. 1. 2020 zadavatel doručil vybranému dodavateli J. H. žádost o objasnění údajů z téhož dne, přičemž dne 8. 1. 2020 obdržel od vybraného dodavatele J. H. odpověď.
46. Dne 15. 1. 2020 zadavatel doručil navrhovateli rozhodnutí o námitkách z téhož dne, kterým námitkám proti oznámení o výběru částečně vyhověl a částečně je odmítl.
47. Dne 15. 1. 2020 zadavatel doručil účastníkům zadávacího řízení rozhodnutí o opatření k nápravě z téhož dne (dále jen „rozhodnutí o opatření k nápravě“), kterým zrušil zprávu o hodnocení nabídek ze dne 13. 12. 2019, posouzení splnění podmínek účasti a rovněž oznámení o výběru dodavatele J. H., přičemž dále účastníkům oznámil, že provede nové hodnocení a posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele.
48. Dne 15. 1. 2020 zadavatel doručil vybranému dodavateli J. H. rozhodnutí z téhož dne o jeho vyloučení ze zadávacího řízení podle § 48 odst. 2 písm. c) zákona.
49. Z „Opravy zprávy o hodnocení nabídek“ ze dne 16. 1. 2020 vyplývá, že zadavatel provedl nové hodnocení nabídek, na základě kterého vyhodnotil nabídku dodavatele PCM GROUP jako nejuvýhodnější.
50. Dne 16. 1. 2020 zadavatel vyzval dodavatele PCM GROUP k předložení dokladů k prokázání splnění kvalifikace, přičemž dne 21. 1. 2020 zadavatel od dodavatele PCM GROUP obdržel doklady k prokázání splnění kvalifikace.
51. Dne 24. 1. 2020 zadavatel doručil dodavateli PCM GROUP rozhodnutí z téhož dne o jeho vyloučení ze zadávacího řízení podle § 122 odst. 7 zákona.
52. Dne 14. 2. 2020 zadavatel doručil navrhovateli rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, které bylo odůvodněno následovně: *„Zadavatel tímto ruší výše uvedenou veřejnou zakázku, a to dle ustanovení § 127 odst. 2, písm. h) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění účinném ke dni vyhlášení veřejné zakázky, jelikož v zadávacím řízení je jediný účastník zadávacího řízení.“*
53. Dne 14. 2. 2020 zadavatel na svém profilu¹ uveřejnil písemnou právu zadavatele z téhož dne, ve které bylo mj. uvedeno, že ze zadávacího řízení vyloučil dodavatele J. H. na základě § 48 odst. 2 písm. c) zákona a dodavatele PCM GROUP na základě § 122 odst. 7 zákona,

¹ Dostupný na <https://www.tenderarena.cz/profil/detail.jsf?identifikator=FakultninemocniceOstrava>

a současně, že „[z]adavatel zrušil veřejnou zakázku, a to dle ustanovení § 127 odst. 2, písm. h) ZZVZ, jelikož v zadávacím řízení je jediný účastník zadávacího řízení.“

Právní posouzení

54. Navrhovatel v šetřeném případě považuje za sporných několik skutečností. Předně dle jeho názoru ze strany zadavatele došlo k nezákonnému zrušení zadávacího řízení, přičemž samotné rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení považuje za nedostatečně odůvodněné, a rovněž dle něj došlo k nezákonnému vypořádání se s námitkami proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.
55. Úřad se v dalším obsahu tohoto rozhodnutí postupně v podrobnostech vyjádří ke všem skutečnostem namítaným navrhovatelem.

K tvrzené nezákonnosti zrušení zadávacího řízení

56. Úřad k problematice zrušení zadávacího řízení nejprve v obecné rovině konstatuje, že zákon rozlišuje mezi zákonnou povinností zrušit zadávací řízení a fakultativní možností zadavatele zrušit zadávací řízení v případech stanovených zákonem. Obligatorně zadavatel zadávací řízení zruší podle ustanovení § 127 odst. 1 zákona, pokud po uplynutí lhůty pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek nebo nabídek v zadávacím řízení není žádný účastník zadávacího řízení, fakultativně za podmínek stanovených v § 127 odst. 2 písm. a) až h) zákona, popř. v § 127 odst. 3 zákona. Zadavatel je tedy podle svého uvážení oprávněn zrušit zadávací řízení, ovšem toliko za předpokladu, že tak učiní z důvodu, resp. za situace aprobované zákonem.
57. Ačkoliv nová právní úprava zákona o zadávání veřejných zakázek, oproti nyní již neúčinné právní úpravě obsažené v zákoně č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“), doznala z pohledu vymezení důvodů zrušení zadávacího řízení změn, je přesto podle názoru Úřadu v nyní projednávané věci přiměřeně aplikovatelná dřívější rozhodovací praxe, a to (minimálně) v těch ohledech, které se týkají obecných principů rušení zadávacího řízení.
58. Úřad má tak za to, že je bezpochyby nadále platný obecný postulát o tom, že „(...) [j]akékoliv zrušení zadávacího řízení (...) musí být vykládáno restriktivně, aby bylo zamezeno libovůli (svévůli) veřejného zadavatele, která by mohla vyústit v korupci či nepřijatelnou veřejnou odplatu (...)“ (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 64/2009-109 ze dne 27. 1. 2010), což lze dovodit právě ze skutečnosti, že zákon zachoval taxativní výčet důvodů, pro které lze zadávací řízení zrušit. Zrušení zadávacího řízení je tedy vždy krajním řešením, ke kterému lze přistoupit pouze za splnění zákonných podmínek, a zároveň jej lze považovat za způsob ukončení zadávacího řízení v zásadě „nechtěný“, neboť výsledkem zadávacího řízení by (zásadně) mělo být uzavření smlouvy. Bylo by totiž zcela jistě v rozporu se základními zásadami zadávacího řízení (zde zejména se zásadou transparentnosti), aby zadavatel zahajoval zadávací řízení, kdy s účastí v něm mohou být pro dodavatele na relevantním trhu spojeny mnohdy i nemalé náklady, tak říkajíc „na zkoušku“, tj. bez vážného úmyslu uzavřít po jeho skončení smlouvu (viz k tomu např. rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 65/2013-70 ze dne 15. 10. 2015). Taxativní výčet důvodů pro zrušení zadávacího řízení má vést k omezení možnosti zneužití tohoto práva a současně k zachování právní jistoty účastníků zadávacího řízení; pokud jde o naznačená obecná východiska, nedošlo v tomto ohledu k žádné změně od předchozí právní úpravy. Je tedy nepochybně i za stávající

právní úpravy nežádoucí (a rozporná se zákonem) situace, kdy by zrušení zadávacího řízení mělo být důsledkem libovůle (svévole) zadavatele v tom smyslu, že by zrušení (otevřeného) zadávacího řízení nebylo jednoznačně podloženo objektivně existujícím důvodem, resp. by existovaly relevantní pochybnosti o tom, zda zrušení zadávacího řízení není vyvoláno např. tím, že se vybraným dodavatelem má stát dodavatel zadavatelem z nejrůznějších (zákonem však neaprobovaných) důvodů „nechtěný“. Při zrušení zadávacího řízení je tak třeba zejména klást důraz na dodržení zásady transparentnosti v tom smyslu, jak ji konstantně vykládá rozhodovací praxe Úřadu i soudů, tj. zrušení zadávacího řízení musí být provedeno takovým způsobem, který nevzbuzuje žádné reálné a objektivizované pochybnosti o tom, že zadavatel jedná korektně a regulérně, a že v zadávacím řízení využívá fair prostředků.

59. Úřad dále v návaznosti na uvedené konstatuje, že při posouzení, zda zrušení šetřeného zadávacího řízení proběhlo v souladu se zákonem, je třeba s ohledem na zásadu transparentnosti vycházet právě z důvodů uvedených zadavatelem v rozhodnutí, resp. oznámení o zrušení zadávacího řízení, neboť v něm by zadavatel měl uvést všechny relevantní důvody, pro které zadávací řízení zrušil, přičemž odůvodnění daného rozhodnutí, resp. oznámení o zrušení zadávacího řízení by mělo mj. obsahovat ustanovení relevantní právní úpravy, podle které zadavatel zadávací řízení ruší, a mělo by být dostatečně konkrétní a srozumitelné, a to zejména z hlediska přezkoumatelnosti takového rozhodnutí (viz např. rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S412/2013/VZ-18402/2015/541/MSc ze dne 17. 7. 2015)
60. Jak již bylo uvedeno výše, z rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení vyplývá, že zadavatel zrušil šetřené zadávací řízení s odkazem na § 127 odst. 2 písm. h) zákona.
61. Postup dle ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) zákona se pak řadí mezi fakultativní možnosti zadavatele zrušit zadávací řízení (viz k tomu výše), přičemž dle citovaného ustanovení zákona zadavatel může zrušit zadávací řízení, pokud je v zadávacím řízení jediný účastník zadávacího řízení, přičemž zadavatel tento důvod zrušení může použít pouze do doby odeslání oznámení o výběru dodavatele. Úřad v této souvislosti dodává, že zadavatel může pro účely zrušení zadávacího řízení využít tento důvod pouze za kumulativního splnění obou uvedených podmínek.
62. K možnosti zrušit zadávacího řízení dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona se komentářová literatura [Podešva V. a kol., Zákon o zadávání veřejných zakázek. Zákon o registru smluv. Komentář, Wolters Kluwer (ČR), Praha: 2016] vyjadřuje následovně: *„Zadavatel je oprávněn zrušit zadávací řízení, pokud do zadávacího řízení podal žádost o účast, předběžnou nabídku nebo nabídku pouze jediný účastník zadávacího řízení, případně za situace, kdy zadavatel až na jednoho všechny účastníky ze zadávacího řízení na veřejnou zakázku vyloučil. Pro účely postupu dle komentovaného ustanovení je tedy nerozhodné, z jakého důvodu je v zadávacím řízení pouze jeden účastník zadávacího řízení.“* Ve stejném duchu se k § 127 odst. 2 písm. h) zákona vyjadřují rovněž další autoři komentářové literatury, když uvádí, že *„[z]a předpokladu, že zadavatel v zadávacím řízení obdržel pouze jednu nabídku, či v situaci, kdy zadavatel dospěl pouze k jednomu účastníkovi zadávacího řízení, jehož účast v zadávacím řízení nezankla postupem dle § 47 odst. 2 ZZVZ, je zadavatel oprávněn zrušit zadávací řízení, pokud tak učiní do doby odeslání oznámení o výběru dodavatele“* (Macek, I., Derková, R., Bartoň, D., Košťál, K., Marečková, E., Zatloukal, P. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Praktický komentář s judikaturou. Praha: Leges, 2017, s. 478), nebo že *„[p]osledním*

důvodem pro možnost zrušení zadávacího řízení je situace, kdy je v zadávacím řízení jediný účastník zadávacího řízení. K tomu může dojít například v případě podání jediné nabídky, ale také v případě, kdy jsou všichni účastníci zadávacího řízení až na jednoho vyloučeni a zanikla jim účast v zadávacím řízení podle pravidel uvedených v § 47 odstavec 2. Tento důvod zrušení může zadavatel použít pouze do doby odeslání oznámení o výběru dodavatele“ (Herman, P., Fidler, V. a kol. Komentář k zákonu o zadávání veřejných zakázek. Plzeň: Aleš Čeněk, 2016, s. 341). Komentářová literatura (vč. komentáře autorů legislativního textu) tak shodně dospívá k závěru, že zrušit zadávací dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona může zadavatel, jenž má v zadávacím řízení jednoho účastníka, přičemž není rozhodné, zda tento byl jediným od samého počátku zadávacího řízení, nebo se jediným stal po vyloučení zbylých účastníků zadávacího řízení.

63. Z jazykového výkladu ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) zákona by bylo lze dovodit, že důvod pro zrušení zadávacího řízení ve smyslu citovaného ustanovení lze – za situace, kdy je v zadávacím řízení pouze jediný účastník – použít pouze do doby odeslání (prvního) oznámení o výběru.
64. Úřad v této souvislosti uvádí, že k interpretaci jednotlivých ustanovení zákona o zadávání veřejných zakázek nelze přistoupit toliko pouze na základě jazykového výkladu. Jak totiž konstatoval Ústavní soud např. v plenárním nálezu sp. zn. Pl.ÚS 33/97 ze dne 17. 12. 1997, „[j]azykový výklad představuje pouze prvotní přiblížení se aplikované právní normě. Je pouze východiskem pro objasnění a ujasnění si jejího smyslu a účelu (k čemuž slouží i řada dalších postupů, jako logický a systematický výklad, výklad e ratione legis atd.). Mechanická aplikace abstrahující, resp. neuvědomující si, a to buď úmyslně, nebo v důsledku nevdělanosti, smysl a účel právní morny, činí z práva nástroj odcizení a absurdity.“. Dále lze citovat např. usnesení sp. zn. II.ÚS 1773/07 ze dne 23. 1. 2008, ve kterém Ústavní soud konstatoval následující: „Výklad zákona podávaný stěžovatelem nese rysy formalismu, který pomíjí smysl a účel zákona. V ústavní stížnosti je argumentováno pouze jazykovým, resp. doslovným výkladem. Tím je však zcela nereflktována základní teze interpretace práva, a to sice, že nelze ztotožňovat text právního předpisu a právní normu, která je významem tohoto textu. Právní norma se ne vždy musí krýt s tím, jak je vyjádřena v textu zákona, a to ani v takovém případě, kdy se text může jevit jako jednoznačný a určitý (srov. např. I. ÚS 138/06). Jazykový výklad představuje pouze prvotní přiblížení se k aplikované právní normě (...) Stěžovatel nepoukázal na žádný jiný (alternativní) smysl a účel na podporu svého závěru o odlišné právní normě a založil jej toliko na argumentu textem předmětného ustanovení. Tím však svou argumentací popřel podstatu práva, která je dána jeho účelovým zaměřením, tj. záměrně regulovat v té které podobě společenské vztahy; z jeho výkladu plyne, že smysl a účel právní normy nemusí být zjišťován a postačí vyjít pouze z textu právního předpisu.“. Úřad tedy i s ohledem na výše uvedené závěry konstatuje, že v šetřeném případě se nelze spokojit pouze s jazykovým výkladem ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) zákona, ale je třeba použít i jiné metody výkladu, zejména pak výklad teleologický (kdy rozhodující je smysl a účel zákona, potažmo smysl a účel možnosti zrušit zadávací řízení za splnění zákonem stanovených podmínek).
65. Vyjde-li Úřad ze smyslu a účelu předmětného ustanovení zákona, pak konstatuje, že úmyslem zákonodárce zcela jistě nebylo podmínit možnost zrušení zadávacího řízení neodesláním oznámení o jakémkoliv (prvním) výběru. Uvedenou podmínku je dle názoru

Úřadu i ve světle výše citované komentářové literatury třeba nepochybně vztáhnout právě k onomu jedinému (ať již od počátku či zbyvšímu) účastníkovi řízení, tedy logicky se musí jednat o odeslání oznámení o výběru jediného/posledního účastníka zadávacího řízení, přičemž – jak již Úřad dovodil výše – tento účastník může být jediným účastníkem zadávacího řízení z toho důvodu, že jako jediný podal nabídku, nebo že jako jediný nebyl zadavatelem ze zadávacího řízení vyloučen. Jinými slovy řečeno, zadavatel může zrušit zadávací řízení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona pouze do doby, dokud neodešle oznámení o výběru dodavatele – účastníka, který se jako jediný nebo jako poslední účastník zadávacího řízení. Situace, kdy by zadavatel takovému jedinému/poslednímu účastníkovi zadávacího řízení odeslal rozhodnutí o výběru a následně zadávací řízení zrušil, by pak byla onou libovůlí zadavatele, kterou zákon nepřipouští.

66. Ve vztahu k posouzení šetřeného případu, resp. posouzení zákonnosti zrušení zadávacího řízení ze strany zadavatele pak Úřad uvádí následující.
67. Úřad předně považuje za nezbytné vyjádřit se k tvrzené pochybnosti navrhovatele o tom, na základě kterého ustanovení § 127 zákona zadavatel vlastně zrušil zadávací řízení (viz bod 9. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Z rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení jednoznačně vyplývá, že zadavatel zrušil zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona, neboť v zadávacím řízení byl jediný účastník. Tato informace je zřejmá rovněž z písemné zprávy zadavatele uveřejněné na profilu zadavatele (viz bod 53. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Za této situace má Úřad postaveno najisto, že ze strany zadavatele došlo ke zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona, přestože v rozhodnutí o námitkách je uveden odkaz na § 127 odst. 2 písm. b) zákona. Úřad má však za to, že z tohoto samotného dokumentu navrhovateli fakticky nemohla vzniknout pochybnost o tom, podle kterého ustanovení zákona bylo předmětné zadávací řízení zrušeno (v podrobnostech viz dále odůvodnění tohoto rozhodnutí). Pro úplnost v této souvislosti Úřad dodává, že výše uvedené je nadto nepochybně zřejmé rovněž navrhovateli, neboť ten se v návrhu vyjadřuje pouze k důvodu pro zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona, přičemž důvod dle § 127 odst. 2 písm. b) zákona dle svých slov „*ani nemůže brát v úvahu*“, jelikož důvod dle § 127 odst. 2 písm. b) zákona není v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uveden (viz bod 13. odůvodnění tohoto rozhodnutí), přičemž současně v návrhu uvádí, že § 127 odst. 2 písm. b) zákona neobsahuje podmínku odeslání oznámení o výběru, na jejíž splnění zadavatel odkazuje v rozhodnutí o námitkách proti zrušení zadávacího řízení. S ohledem na právě uvedené Úřad považuje argumentaci navrhovatele, že postup zadavatele je s ohledem na nejednoznačnost důvodu pro zrušení zadávacího řízení netransparentní, za lichou.
68. Pokud jde o splnění první podmínky pro zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona, tedy o otázku, zda je, resp. byl v šetřeném zadávacím řízení v době jeho zrušení jediný účastník (navrhovatel), pak Úřad uvádí následující. V šetřeném případě zadavatel v zadávacím řízení obdržel nabídky od třech dodavatelů, tedy po skončení lhůty pro podání nabídek se zadávacího řízení účastnili tři dodavatelé – navrhovatel, dodavatel J. H. a PCM GROUP (viz bod 42. odůvodnění tohoto rozhodnutí). V průběhu zadávacího řízení zadavatel vyloučil dne 15. 1. 2020 dodavatele J. H. z účasti v zadávacím řízení (viz bod 48. odůvodnění tohoto rozhodnutí), přičemž z předložené dokumentace o zadávacím řízení nevyplývá, že by dodavatel J. H. podal proti svému vyloučení námitky. Následně dne

24. 1. 2020 vyloučil zadavatel z účasti v zadávacím řízení rovněž dodavatele PCM GROUP (viz bod 51. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Ani v případě tohoto dodavatele není z předložené dokumentace o zadávacím řízení zřejmé, že by podal proti svému vyloučení námitky. Z právě uvedeného vyplývá, že po vyloučení prvních dvou dodavatelů v pořadí v okamžiku, kdy tito již nemohli proti svému vyloučení podat námitky, tj. ke dni 11. 2. 2020, v zadávacím řízení zůstal pouze navrhovatel, v tu chvíli jakožto jediný účastník zadávacího řízení. Ten to ostatně nepopírá, když v návrhu (a obdobně i v námitkách) uvádí, že první i druhý účastník zadávacího řízení byli ze zadávacího řízení vyloučeni a navrhovatel v zadávacím řízení zůstal sám (viz bod 12. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Vzhledem k tomu, že v okamžiku, kdy ze strany zadavatele došlo ke zrušení zadávacího řízení, tj. dne 14. 2. 2020, se zadávacího řízení účastnil již jen navrhovatel, má Úřad za to, že v šetřeném případě byla naplněna podmínka jediného účastníka zadávacího řízení pro zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona.

69. Ke splnění druhé podmínky, jejíž splnění je pro možnost zrušení zadávacího řízení v souladu s § 127 odst. 2 písm. h) zákona vyžadováno, tedy že zadavatel může zrušit zadávací řízení pouze do doby odeslání oznámení o výběru dodavatele, Úřad uvádí, že v šetřeném případě nastala situace, kdy zadavatel sice v průběhu zadávacího řízení rozhodl o výběru dodavatele J. H. a účastníkům zadávacího řízení tento výběr oznámil (viz bod 43. odůvodnění tohoto rozhodnutí), následně však provedl opatření k nápravě, kterým mj. toto oznámení o výběru zrušil (viz bod 47. odůvodnění tohoto rozhodnutí) a následně – jak již bylo uvedeno výše – dodavatele J. H., stejně jako dodavatele PCM GROUP ze zadávacího řízení vyloučil. Z dokumentace o zadávacím řízení pak vyplývá, že ke dni zrušení zadávacího řízení zadavatel neodeslal žádné další oznámení o výběru, tj. ani oznámení o výběru navrhovatele.
70. Pokud tedy v zadávacím řízení dojde k situaci, že sice dojde k výběru některého z dodavatelů a tento výběr je oznámen, nicméně toto původní oznámení o výběru je z nějakého důvodu zrušeno a dodavatel následně ze zadávacího řízení vyloučen (jako se to stalo v šetřeném případě), pak sama tato skutečnost nevyklučuje použití ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) zákona pro zrušení zadávacího řízení, jsou-li následně kumulativně naplněny obě výše popsané podmínky. Úřad tedy na základě výše uvedeného odmítá tvrzení navrhovatele, že se odesláním oznámení o výběru dodavatele J. H. zadavatel připravil o možnost zrušit předmětné zadávací řízení dle ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) zákona, resp. že není podstatné, zda toto oznámení o výběru bylo zrušeno či nikoliv.
71. S ohledem na právě uvedené má Úřad za to, že v šetřeném případě byla ze strany zadavatele naplněna rovněž druhá podmínka pro zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona, tedy že zadavatel může zrušit zadávací řízení do doby, než odešle oznámení o výběru.
72. Jelikož v šetřeném případě bylo najisto postaveno, že ke dni zrušení zadávacího řízení byl v zadávacím řízení pouze jediný účastník (navrhovatel) a zadavatel neodeslal tomuto poslednímu účastníkovi zadávacího řízení (tj. navrhovateli) oznámení o výběru, tedy byly naplněny obě podmínky pro možné zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona, má Úřad za to, že ze strany zadavatele došlo ke zrušení zadávacího řízení v souladu se zákonem.

73. Navrhovatel dále v návrhu namítá, že důvod pro zrušení zadávacího řízení uvedený zadavatelem v rozhodnutí (resp. oznámení) o zrušení zadávacího řízení je nedostačující a v rozporu s komentářovou literaturou. Úřad k tomu uvádí následující.
74. Navrhovatelem citovaná komentářová literatura² k možnosti zrušit zadávací řízení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona uvádí, že „[j]de v podstatě o speciální případ ekonomických důvodů dle písmene d), které zde však zadavatel nemusí prokazovat. S ohledem na zásadu transparentnosti však lze doporučit, aby zadavatel i v tomto případě důvody pro zrušení zadávacího řízení specifikoval věcně (nad rámec konstatování existence jen jednoho účastníka), byť to ZVZ výslovně nevyžaduje.“.
75. Jak již bylo uvedeno výše, zadavatel v šetřeném případě v souvislosti se zrušením zadávacího řízení odkázal na § 127 odst. 2 písm. h) zákona, přičemž k tomu bez dalšího uvedl, že v zadávacím řízení je jediný účastník zadávacího řízení (viz bod 52. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Ačkoliv by se s ohledem na citovanou komentářovou literaturu a zásadu transparentnosti bylo lze domnívat, že by v šetřeném případě bylo možné, resp. vhodné, aby zadavatel více specifikoval důvod pro zrušení zadávacího řízení, nezakládá dle názoru Úřadu toto ze strany zadavatele stručné odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení důvod pro závěr o jeho netransparentnosti. V první řadě Úřad podotýká, že zákon nestanovuje povinnost, aby zadavatelé prokazovali existenci důvodu pro zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona. Úřadu dále není jasné, jaké další skutečnosti by v šetřeném případě – nad rámec konstatování, že v zadávacím řízení zůstal jediný účastník – měl zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvést. Lze mít za to, že v šetřeném případě by v odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení mohly být uvedeny důvody, proč v zadávacím řízení zůstal jediný účastník, tj. určitý souhrn, resp. popis průběhu zadávacího řízení, z něž by vyplynulo, že první dva účastníci v pořadí byli ze zadávacího řízení vyloučeni. Zde však vyvstává otázka, lze-li uvedení těchto okolností týkajících se průběhu zadávacího řízení (tj. vyloučení jednotlivých účastníků zadávacího řízení) natolik významné, že by jejich neuvedení v rozhodnutí, resp. oznámení o zrušení zadávacího řízení mohlo mít za následek netransparentnost, resp. nezákonnost tohoto úkonu. Úřad se domnívá, že v šetřeném případě nepochybně nikoli, neboť v tomto případě by nepřineslo navrhovateli, jako jedinému účastníkovi zadávacího řízení, žádné informace, které dosud neměl k dispozici, neboť navrhovatel byl prokazatelně seznámen se skutečnostmi, že (1) rozhodnutí o výběru dodavatele J. H. bylo v návaznosti na rozhodnutí o nápravném opatření zrušeno a dodavatel J. H. byl ze zadávacího řízení vyloučen (viz k tomu výše), (2) druhý účastník zadávacího řízení v pořadí byl ze zadávacího řízení vyloučen a (3) navrhovatel sám žádné další rozhodnutí o „svém“ výběru neobdržel. Úřad proto konstatuje, že ačkoliv si tedy lze představit rozsáhlejší odůvodnění rozhodnutí, resp. oznámení o zrušení zadávacího řízení, nelze v šetřeném případě shledat, že by rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení bylo učiněno v rozporu se zákonem.
76. Úřad v této souvislosti podotýká, že téhož dne, co bylo rozhodnuto o zrušení zadávacího řízení, byla na profilu zadavatele zveřejněna písemná zpráva, která obsahovala mj. informaci o tom, že ze zadávacího řízení byli vyloučeni první dva účastníci v pořadí (viz bod 53.

² Dvořák, D., Machurek, T., Novotný, P., Šebesta, M. a kolektiv. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 752 - 759. Systém Beck-online

odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad v návaznosti na to zároveň akcentuje, že navrhovatel informací o vyloučení prvních dvou účastníků zadávacího řízení disponoval již v době podání námitek (jak ostatně v námitkách a následně v návrhu sám uvádí). Přesto však navrhovatel podsouvá Úřadu argumentaci v tom smyslu, že nebyl jediným účastníkem zadávacího řízení, nýbrž pouze jedním ze tří, v důsledku čehož zadavatel dle názoru navrhovatele neoprávněně zrušil zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona. Vzhledem k tomu, že Úřad již výše konstatoval, že ze strany zadavatele došlo k naplnění podmínek pro zrušení zadávacího řízení v souladu s § 127 odst. 2 písm. h) zákona, nemůže Úřad s uvedeným argumentem navrhovatele souhlasit.

77. Úřad rovněž odmítá tvrzení navrhovatele v tom smyslu, že postup zadavatele je vůči navrhovateli nerovný a diskriminační, neboť ten nechtěl přistoupit k výběru navrhovatele jakožto vítězného uchazeče a zadávací řízení raději zrušil. Úřad připouští, že účelem každého zadávacího řízení by měl být výběr nejvhodnějšího řešení, tj. uzavření smlouvy, nikoliv zrušení zadávacího řízení, nicméně sám zákonodárce umožnil zadavatelům zrušit zadávací řízení v případě, kdy absentuje možnost porovnat více nabídek, které by splňovaly zadávací podmínky. Nelze totiž po zadavateli v případě, kdy je v zadávacím řízení pouze jeden účastník, spravedlivě požadovat, aby v zadávacím řízení vybral nejvhodnější nabídku, tedy nabídku toho účastníka, který jako jediný v zadávacím řízení zůstal, a uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky, neboť za této situace nemůže mít zadavatel postaveno najisto, že tímto (jediným) účastníkem nabízené plnění by bylo pro zadavatele ekonomicky výhodné. V tomto smyslu se vyjadřuje rovněž komentářová literatura.³ Jen pro úplnost pak Úřad připomíná, že za situace, kdy jsou splněny podmínky uvedené v rámci jednotlivých důvodů pro zrušení zadávacího řízení podle § 127 zákona, v šetřeném případě tedy § 127 odst. 2 písm. h) zákona, je pouze na rozhodnutí zadavatele, zda zadávací řízení zruší, či nikoliv. Pokud se tedy zadavatel rozhodne, že využije svého zákonného oprávnění zrušit zadávací řízení v souladu § 127 odst. 2 písm. h) zákona, lze vyloučit, že by se tímto krokem automaticky dopustil porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace, jak se snaží před Úřadem předestřít navrhovatel.
78. Ve světle shora uvedených skutečností tedy Úřad uzavírá, že v šetřeném případě zadavatel při zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona postupoval v souladu se zákonem.

K tvrzení navrhovatele ohledně porušení zákonného postupu zadavatele týkajícího se řádného vyřízení námitek

79. Navrhovatel ve svém návrhu dále namítá, že zadavatel rozhodl o jeho námitkách v rozporu se zákonem a s rozhodovací praxí Úřadu, když na námitky nereagoval věcně, podrobně a srozumitelně a nevyjádřil se ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách. Současně pak zadavatel dle navrhovatele v rozhodnutí o námitkách uvedl zmatečné poučení o možnosti podat návrh k Úřadu, což dle názoru navrhovatele rovněž svědčí o netransparentním postupu zadavatele.
80. Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že námitky jako procesní institut představují primární ochranu dodavatelů před nezákonným postupem zadavatele. Jsou-li námitky podány, je

³ viz Dvořák, D., Machurek, T., Novotný, P., Šebesta, M. a kolektiv. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 752 - 759. Systém Beck-online

zadavatel povinen v rozhodnutí o nich uvést, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá, a své rozhodnutí odůvodnit v souladu se zásadou transparentnosti (§ 6 odst. 1 zákona) tak, aby bylo zpětně přezkoumatelné (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010 č. j. 1 Afs 45/2010 – 159). Tato povinnost zadavatele je pak v § 245 odst. 1 zákona zdůrazněna výslovným požadavkem, aby se zadavatel v rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem v nich uvedených.

81. Je tomu tak především proto, že prostřednictvím rozhodnutí o námitkách zadavatel stěžovatele seznamuje se svým pohledem na stěžovatelem vznesené argumenty, což může mít zásadní význam pro rozhodnutí stěžovatele o jeho dalším postupu, tj. zejména též o tom, zda bude proti postupu zadavatele, který jeho námitky odmítl, brojit návrhem u Úřadu či nikoliv. V případě, že se stěžovatel rozhodne návrh podat, jsou pak z povahy věci skutečnosti uvedené zadavatelem v rozhodnutí o námitkách významným podkladem pro náležitou formulaci a odůvodnění takového návrhu. V situaci, kdy zadavatel svůj postup (zpochybňovaný podanými námitkami) konkrétním způsobem nezduvodňuje, je stěžovatel, chce-li hájit své právo na transparentní postup zadavatele, de facto nucen podávat návrh k Úřadu (přičemž nelze přehlížet, že s jeho podáním je spojena i povinnost složit peněžitou kaucí) toliko na základě svých domněnek, tj. aniž by znal argumentaci, na jejímž základě zadavatel pokládá jeho tvrzení za nesprávná či irelevantní. Za této situace by pak bylo krajně nespravedlivé, aby zadavatel až v průběhu správního řízení představil komplexní argumentaci (kterou přitom musí znát od samého počátku, resp. od okamžiku, kdy se pro určitý postup rozhodl) opřenou o relevantní podklady, na základě které by dosáhl zamítnutí návrhu (s následným převodem navrhovatelem složené kauce na účet státního rozpočtu). Právě s cílem předejít naposledy zmíněným situacím zákonodárce v předmětných zákonných ustanoveních konstruoval takové pojetí vyřizování námitek, které zajišťuje, že stěžovatel nebude na svých právech dotčen neochotou (či snad dokonce neschopností) zadavatele svůj postup racionálně hájit.
82. Pokud zadavatel, resp. rozhodnutí o námitkách, nevyhoví požadavku na přezkoumatelnost, může Úřad v souladu s ustanovením § 263 odst. 5 zákona uložit nápravné opatření spočívající jen ve zrušení rozhodnutí o námitkách. Zadavatel je v takovém případě povinen přezkoumatelným způsobem o námitkách rozhodnout znovu, neboť zákonodárce v předmětném ustanovení formuloval právní fikci, že okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí Úřadu, kterým je toto nápravné opatření ukládáno, byly podány nové námitky s totožným obsahem. Takto „podané“ námitky pak nemohou být považovány za opožděné.
83. Se zřetelem k výše uvedenému tedy Úřad přikročil k posouzení toho, zda rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele obstojí v testu zákonnosti ve smyslu § 245 odst. 1 zákona, tedy, zda se zadavatel v rozhodnutí o námitkách vyjádřil podrobně a srozumitelně ke všem skutečnostem v nich uvedených, resp. zda není rozhodnutí o námitkách nepřezkoumatelné. V této souvislosti však předně považuje za nezbytné zrekapitulovat obsah předmětných přípisů, tj. námitek navrhovatele a rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele.

Obsah námitek

84. Navrhovatel se v námitkách ohrazuje proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, neboť to dle jeho názoru bylo provedeno v rozporu se zákonem. Navrhovatel v námitkách uvádí, že

„zadavatel nebyl oprávněn zrušit zadávací řízení na základě § 127 odst. 2 písm. h) zákona, jelikož možnost zrušit zadávací řízení dle tohoto ustanovení zadavatel pozbyl ve chvíli, kdy odeslal oznámení o výběru.“ Navrhovatel rovněž poukazuje za skutečnost, že „zadavatel neuvádí žádné odůvodnění v rámci rozhodnutí o zrušení, proto na stěžovatele tento postup působí i netransparentním způsobem i s ohledem na celý průběh zadávacího řízení do rozhodnutí o zrušení.“. Dle názoru navrhovatele pak jedinou částí rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, která by mohla být považována za odůvodnění, je část, ve které zadavatel uvádí, „jelikož v zadávacím řízení je jediný účastník zadávacího řízení“, což však není i dle komentářové literatury odůvodnění dostatečné. Uvedené dle navrhovatele způsobuje netransparentnost postupu zadavatele a diskriminaci navrhovatele, neboť zadavatel v rozporu se zákonem ani nerozvádí, co jej vlastně k úvaze zrušit zadávací řízení z výše uvedeného důvodu vedlo. Navrhovatel dále cituje rozhodovací praxi Úřadu týkající se porušení zásady transparentnosti.

85. Navrhovatel v námitkách rovněž vyjadřuje přesvědčení o diskriminačním postupu zadavatele vůči jeho osobě, neboť přestože podal relevantní nabídku s nabídkovou cenou, která je výrazně nižší než předpokládaná hodnota veřejné zakázky, zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení jen proto, že došlo k vyloučení předchozích dvou účastníků. Navrhovatel dodává, že nebyl jediným účastníkem zadávacího řízení, kdy by byl dle jeho názoru postup dle § 127 odst. 2 písm. h) zákona odůvodnitelný, ale byl jedním ze tří účastníků.
86. V závěru námitek pak navrhovatel uvádí, že zadavatel uveřejnil oznámení o výběru a s ním související doklady, v nichž je uvedena nabídková cena navrhovatele a jeho zkušenosti, kterými prokazuje hodnotící kritérium č. 2. Tímto dle navrhovatele došlo k vyřazení celé navrhovatelem zvolené obchodní strategie za účelem získání veřejné zakázky. Navrhovatel upozorňuje, že kdyby se nyní nebránil proti nezákonnému rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a zadavatel by tak následně vyhlásil veřejnou zakázku znovu, byl by navrhovatel postaven do nevýhodné pozice, neboť již došlo k vyřazení jeho obchodní strategie. Současně se navrhovatel domnívá, že vyřazená obchodní strategie navrhovatele může být použita v nově vyhlášené veřejné zakázce účastníky pro nastavení svých obchodních praktik. Navrhovatel se tímto jednáním zadavatele cítí poškozen, neboť při opětovném vyhlášení veřejné zakázky bude muset zvolit jinou obchodní strategii, která může zapříčinit, že v zadávacím řízení neuspěje.

Obsah rozhodnutí o námitkách

87. Zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách uvedl, že „v zadávacím řízení obdržel námitky proti rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele, kterým po přezkoumání jejich oprávněnosti částečně vyhověl a učinil dne 15.1. 2020 opatření k nápravě, tzn. zrušil jednotlivé kroky zadavatele, zejména zrušil oznámení o výběru dodavatele. Dále zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení dle ust. § 127 odst. 2, písm. b) zákona, jelikož v zadávacím řízení je jediný účastník zadávacího řízení. Všichni účastníci zadávacího řízení až na jednoho byli vyloučeni a zanikla jim účast v zadávacím řízení podle pravidel v § 47 odst. 2, písm. a) zákona. Tento důvod zrušení zadavatel použil do doby[,] než odeslal oznámení o výběru dodavatele ve smyslu § 123 zákona a zrušil toto zadávací řízení z důvodu, který zákon upravuje. Z výše uvedeného vyplývá, že zadavatel zrušil krok v zadávacím řízení[,] tj. odeslání ozn. o výběru a tím splnil podmínku uvedenou v ust. § 127 odst. 2, písm. b) zákona.“.

88. Zadavatel dále v rozhodnutí o námitkách uvedl, že „zrušení zadávacího řízení odůvodnil příslušným ustanovením, které je vymezeno v zákoně. Zákon o zadávání veřejných zakázek dává možnost zadávací řízení zrušit, tzn. je to na uvážení zadavatele, zda daný důvod využije. Tento důvod je objektivně dán a není potřeba ho dále zdůvodňovat. Zadavatel není oprávněn zrušit zadávací řízení z důvodu, který není vymezen v ust. § 127 zákona, což se nestalo. Zadavatel při zrušení zadávacího řízení postupoval dle zákona a poskytoval informace všem účastníkům zadávacího řízení a dodržel tak zásadu transparentnosti a nikoho nediskriminoval.“.
89. Zadavatel dále v rozhodnutí o námitkách uvádí, že „[o]známení o výběru dodavatele je dokument, který zajišťuje vysokou míru transparentnosti procesu posouzení splnění podmínek účasti a hodnocení nabídky vítězného uchazeče. Zákon dále vymezuje náležitosti tohoto oznámení a jeho přílohy. Součástí oznámení o výběru je příloha [a] ‚zpráva o hodnocení nabídek‘, která je vyhotovena v souladu s § 119 zákona.“. Zadavatel rovněž uvádí, že v písemné zprávě o hodnocení nabídek musí uvést popis způsobu hodnocení jednotlivých nabídek dle § 119 odst. 2 zákona, přičemž dále výčet povinných náležitostí písemné zprávy uvádí. Zadavatel v této souvislosti uzavírá, že „měl zákonnou povinnost poskytnout údaje jako nabídkovou cenu a údaje k hodnotícímu kritériu č. 2.“. K tomu už zadavatel jen dodává, že „[o]známení o výběru bylo na základě námitek zrušeno, ale byl to jediný možný postup k vypořádání dřívějších námitek a zákon s ním výslovně počítá.“.
90. Rozhodnutí o námitkách proti zrušení zadávacího řízení pak obsahovalo následující poučení: „Stěžovatel je oprávněn podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen ‚Úřad‘) podle § 250 zákona, a to do deseti kalendářních dnů ode dne, v němž obdržel písemné rozhodnutí zadavatele, o odmítnutí námitek. Pokud zadavatel námitky nevyřídil podle § 245 odst. 1 zákona, lze podle § 245, odst. 1 zákona návrh podat a doručit Úřadu a zadavateli nejpozději do 25 kalendářních dnů ode dne odeslání námitek stěžovatelem. Stejnopis návrhu musí být doručen ve stejné lhůtě rovněž zadavateli.“

K zákonnosti rozhodnutí o námitkách

91. Úřad po porovnání obsahu námitek s obsahem rozhodnutí o těchto námitkách konstatuje, že neseznal důvody pro uložení nápravného opatření v podobě zrušení rozhodnutí o námitkách, neboť má za to, že předmětné rozhodnutí o námitkách je přezkoumatelné co do důvodů v něm uvedených i co do srozumitelnosti, k čemuž uvádí následující.
92. Ačkoli ustanovení § 245 odst. 1 zákon na zadavatele klade povinnost vyjádřit se v rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně ke všem skutečnostem v nich uvedených, lze mít za to, že po zadavateli nelze požadovat, aby výslovně reagoval na každý zcela obecný argument, který obecně souvisí s každým potenciálním porušením zákona, pokud se přezkoumatelně vyjádří ke všem věcným argumentům, které navrhovatel v této souvislosti v námitkách uvedl.
93. Z obsahu námitek plyne, že navrhovatel námitkami brojí zejména proti zrušení zadávacího řízení. Úřad uvádí, že v šetřeném případě by rozhodnutí o námitkách zcela nepochybně neprezentoval jako vzorový příklad řádného vypořádání námitek, neboť jistě by si bylo lze představit preciznější vypořádání námitek ze strany zadavatele, nicméně s ohledem na zadavatelem uplatněný důvod pro zrušení zadávacího řízení, který byl předmětem

námitek, resp. jeho jednoduchost a jednoznačnost spočívající pouze v kumulativním splnění dvou podmínek pro možnost zrušení podle § 127 odst. 2 písm. h) zákona, tedy že je pouze jediný účastník zadávacího řízení a současně že před zrušením zadávacího řízení nesmí dojít k odeslání oznámení o výběru dodavatele, lze rozhodnutí o námitkách v rozsahu, v jakém námitky zadavatel vypořádal, považovat za dostačující.

94. Úřad nepřehlédl, že navrhovatel v návrhu poukazuje na to, že zadavatel v rozporu s rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení uvádí v rozhodnutí o námitkách chybně § 127 odst. 2 písm. b) zákona. Úřad k tomu uvádí, že z dokumentace o zadávacím řízení je zřejmé, že rozhodnutí o námitkách je jediný dokument, ve kterém se odkaz na § 127 odst. 2 písm. b) zákona objevuje, jak Úřad ostatně konstatoval výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí. Úřadu je nanejvýš zřejmé, že ze strany zadavatele došlo v souvislosti s odkazem na příslušné ustanovení zákona k jednoznačné chybě v psaní, resp. překlepu, neboť další text rozhodnutí o námitkách obsahuje formulace jednoznačně odkazující na § 127 odst. 2 písm. h) zákona, tedy na ustanovení zákona, které bylo uvedeno jako důvod pro zrušení zadávacího řízení v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení – konkrétně je ihned za čárkou následující po odkazu na § 127 odst. 2 písm. b) zákona uvedeno, že „...*(,)* jelikož v zadávacím řízení je jediný účastník zadávacího řízení“, a následuje popis toho, proč má zadavatel za to, že byly naplněny obě podmínky pro použití ustanovení § 127 odst. 2 písm. h) zákona (viz bod 87. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Z textu návrhu pak vyplývá, že uvedené (tj. skutečnost, že se jedná o překlep) je zřejmá rovněž navrhovateli [uvedené Úřad dovozuje z použití formulace, že důvod zrušení dle písm. b) navrhovatel nemůže brát v úvahu – viz k tomu bod 67. odůvodnění tohoto rozhodnutí].
95. Úřad dodává, že současně považuje za vypořádanou rovněž námitku navrhovatele spočívající ve „vyzrazení obchodní strategie navrhovatele“, neboť zadavatel ve vztahu k této námitce uvedl, že v souvislosti s odesláním oznámení o výběru dodavatele J. H. měl zákonnou povinnost uvést v písemné zprávě o hodnocení nabídek, která je přílohou tohoto oznámení, údaj o nabídkové ceně navrhovatele a údaje vztahující se k hodnocení nabídky navrhovatele dle hodnotícího kritéria č. 2. Úřad jen pro úplnost v této souvislosti uvádí, že pokud by zadavatel v oznámení o výběru dodavatele J. H., resp. v písemné zprávě o hodnocení nabídek tyto údaje z nabídky navrhovatele neuvedl, postupoval by v rozporu se zákonem. Vzhledem k tomu, že v písemné zprávě o hodnocení nabídek byly tyto údaje uvedeny ve vztahu ke všem dodavatelům, nelze tedy mít za to, že by zadavatel vůči navrhovateli vystupoval jakkoliv nerovně či diskriminačně.
96. Úřad uzavírá, že zadavatel se v rámci rozhodnutí o námitkách vypořádal s podstatou navrhovatelem uváděných námitek a rozhodnutí o námitkách tak plní svůj účel, jelikož navrhovateli poskytuje možnost dostatečně se seznámit se stanoviskem a odůvodněním zadavatele, případně se následně vyjádřit k argumentaci zadavatele v rámci návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele.
97. Navrhovatel v souvislosti s rozhodnutím o námitkách poukazuje rovněž na skutečnost, že zadavatel závěrem rozhodnutí o námitkách uvedl zmatečné poučení, které dle názoru navrhovatele není v souladu s § 245 odst. 4 zákona (poučení uvedené v rozhodnutí o námitkách viz bod 90. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

98. Z § 245 odst. 4 zákona vyplývá, že pro řádné vyřízení námitek je zadavatel povinen poučit stěžovatele v případě, kdy podané námitky odmítne, o možnosti podat ve lhůtě podle § 251 odst. 2 zákona návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu a o povinnosti doručit v téže lhůtě stejnopis návrhu zadavateli. Úřad připouští, že v šetřeném případě lze považovat poučení uvedené zadavatelem za mírně zmatečné, když v jedné z jeho částí – „[p]okud zadavatel námitky nevyřídil podle § 245 odst. 1 zákona, lze podle § 245, odst. 1 zákona návrh podat a doručit Úřadu a zadavateli nejpozději do 25 kalendářních dnů ode dne odeslání námitek stěžovatelem“ – zadavatel odkázal na nesprávné ustanovení zákona, nicméně samotný text poučení uvedený zadavatelem v rozhodnutí o námitkách obsahuje obě povinné náležitosti podle § 245 odst. 4 zákona, tedy informace o (1) možnosti podat návrh na přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu v zákonné lhůtě a o (2) povinnosti doručit v téže lhůtě stejnopis návrhu zadavateli. Úřad tak nemá za to, že by navrhovatelem tvrzená zmatečnost poučení, tj. chyba v uvedených odkazech, jakkoliv ztížila, natož pak navrhovateli znemožnila efektivní možnost obrany proti nezákonnému postupu zadavatele. V této souvislosti pak nelze uvažovat o netransparentním postupu zadavatele v zadávacím řízení, jak se snaží dovodit navrhovatel.
99. S ohledem na výše uvedené má Úřad za to, že v šetřeném případě došlo ze strany zadavatele k vypořádání námitek v souladu se zákonem. Úřad tudíž v šetřeném případě neshledal důvody pro uložení nápravného opatření podle § 263 odst. 5 zákona.

Shrnutí

100. Z uvedených důvodů rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a návrh navrhovatele podle § 265 písm. a) zákona zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

1. Fakultní nemocnice Ostrava, 17. listopadu 1790, 708 52 Ostrava-Poruba
2. INKOS-OSTRAVA, a.s., Havlíčkovo nábřeží 696/22, Vinohrady, 701 52 Ostrava – Moravská Ostrava

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy